

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 13Csp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723200948
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kuruc
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8723200948.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Petrom Kurucom, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zast. Remedium Legal, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53255739, proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX C. D., E. B. XX/XX, v konaní o zaplatenie sumy 1.075,18 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 921,83 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 5.9.2020 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 50,-- eur splatných vždy do 25. dňa v tom ktorom mesiaci počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia s tým, že nezaplatením jednej splátky stáva sa zročným celý dlh.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca – BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, organizačná zložka BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47258713, žalobou doručenou súdu dňa 15.2.2023 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 1.075,18 eur, úroku 18 % ročne zo sumy 489,95 eur od 4.9.2020 do zaplatenia, úroku 18 % ročne zo sumy 446,13 eur od 4.9.2020 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 532,37 eur od 4.9.2020 do zaplatenia, úroku z omeškania

5 % ročne zo sumy 484,81 eur od 4.9.2020 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Uznesením č. k. 13Csp/5/2023-87 zo dňa 20.7.2023 súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu vstúpil do konania v postavení žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že so žalovaným uzavrel dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorých žalovanému poskytol dva spotrebiteľské úvery, a to vo výške 497,10 eur a vo výške 452,63 eur, obidva formou financovania kúpy spotrebného tovaru u predajcu. Žalovaný mal úvery postupne splácať v dohodnutých splátkach, ktoré však prestal uhrádzať, preto v oboch prípadoch pôvodný žalobca pristúpil k predčasnému zosplateniu úveru dňom 3.9.2020. Po zosplatení úveru žalovaný nevykonal žiadne úhrady. K otázke zisťovania bonity žalovaného pôvodným veriteľom sa žalobca vyjadril v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 25.9.2023 a tvrdil, že postup pôvodného veriteľa bol v súlade s § 7 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a Opatrením Národnej banky Slovenska č. 10/2017, pričom limit ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať úver bol v súlade s týmto opatrením. Tvrdil, že príjem spotrebiteľa bol overený nezávislým dopytom od sociálnej poisťovne, ale veriteľ len overoval, či

spotrebiteľ dosahuje čistý príjem vo výške 237,-- eur, ktorý predstavoval najnižšiu sumu, ktorú dlžník potreboval na schválenie úveru. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa, nakoľko táto suma bola vyššia ako suma výdavkov, ktoré spotrebiteľ uviedol v dokumente o spracovaní osobných údajov. Takýto postup považuje za plne súladný s Opatrením Národnej banky Slovenska č. 10/2017.

3. Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že s pôvodným veriteľom uzavrel dve úverové zmluvy, na základe ktorých si vtedy kupoval asi televízor a mobil. Potvrdil, že na každom úvere zaplatil po jednej splátke, pretože potom sa mu narodilo dieťa a už mu to finančne nevychádzalo. Chcel by dlžnú sumu uhradiť a požiadal o možnosť úhrady v splátkach po 50,-- eur mesačne. Uviedol, že t. č. je bez príjmu, lebo dňa 23.10.2023 bol podmienene prepustený z výkonu trestu, manželka poberá rodičovský príspevok a rodinné prídavky na dve maloleté deti. Nemá iné záväzky a v spoločnej domácnosti bývajú s jeho matkou.

4. Z obsahu žaloby, výpovede žalovaného, písomných vyjadrení žalobcu a z predložených listinných dôkazov, najmä z obsahu zmlúv o úvere, faktúr týkajúcich sa zakúpeného tovaru, výpisov z úverového účtu a oznámení o zosplatnení dlhu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

5. Dňa 10.1.2020 uzavrel žalovaný s pôvodným veriteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mu pôvodný veriteľ poskytol úver vo výške 497,10 eur pri dohodnutej fixnej úrokovej sadzbe 18 %, celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť, bola vo výške 700,80 eur. Žalovaný mal úver splácať v mesačných splátkach po 14,60 eur splatných vždy k 15. dňu v mesiaci a celkovo mal uhradiť 48 splátok. Termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 15.1.2024. Podľa predloženého výpisu žalovaný uhradil iba jednu splátku v sume 14,60 eur dňa 20.2.2020. Listom z 8.9.2020 pôvodný veriteľ oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 3.9.2020.

6. Dňa 10.1.2020 uzavrel žalovaný s pôvodným veriteľom druhú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mu pôvodný veriteľ poskytol úver vo výške 452,63 eur pri dohodnutej fixnej úrokovej sadzbe 18 %, celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť, bola vo výške 638,40 eur. Žalovaný mal úver splácať v mesačných splátkach po 13,30 eur splatných vždy k 15. dňu v mesiaci a celkovo mal uhradiť 48 splátok. Termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 15.1.2024. Podľa predloženého výpisu žalovaný uhradil iba jednu splátku v sume 13,30 eur dňa 20.2.2020. Listom z 8.9.2020 pôvodný veriteľ oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 3.9.2020.

7. V priebehu konania pôvodný veriteľ postúpil predmetnú pohľadávku na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.6.2023.

8. Podľa § 497 Zák. č. 513/1991 Zb. - Obchodného zákonníka v platnom znení zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom od 1.1.2020 do 31.12.2021) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

10. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

11. Podľa § 7 ods. 1 cit. zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

12. Podľa § 7 ods. 2 cit. zákona spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

13. Podľa § 11 ods. 2 cit. zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

14. V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia nárokov na základe dvoch zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ktoré uzavreli pôvodný veriteľ a žalovaný dňa 10.1.2020. Nebolo sporné, že na základe zmluvy č. 262807104569637 pôvodný veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 197,10 eur pri dohodnutej fixnej úrokovej sadzbe 18 % p. a. Žalovaný mal úver splácať v mesačných splátkach po 14,60 eur splatných k 15. dňu v mesiaci, avšak uhradil iba jednu splátku vo výške 14,60 eur. Taktiež nebolo sporné, že na základe zmluvy č. 262807104569640 poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 452,63 eur pri dohodnutej fixnej úrokovej sadzbe 18 % p. a. Tento úver mal žalovaný splácať v mesačných splátkach po 13,30 eur, avšak aj pri tejto zmluve uhradil iba jednu splátku v uvedenej výške. Pôvodný veriteľ v oboch prípadoch pristúpil k zosplateniu úveru dňom 3.9.2020.

15. Predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú nesporne spotrebiteľskými zmluvami v zmysle § 52 ods. 1 Obč. zákonníka, preto právny predchodca žalobcu pri poskytovaní úverov konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a nebolo preukázané, že by žalovaný ako fyzická osoba pri uzavretí úverových zmlúv konal v rámci svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nesporne spadá aj pod právnu úpravu Zák. č. 129/2010 Z. z. a poskytnutý úver spĺňa definíciu spotrebiteľského úveru v zmysle § 1 ods. 2 cit. zákona.

16. Keďže úver poskytnutý žalovanému je spotrebiteľským úverom, súd ex offio skúmal splnenie povinností, ktoré ukladá veriteľovi poskytujúcemu úver ustanovenie § 7 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. Žalobca tvrdil, že jeho právny predchodca pri poskytnutí úveru zisťoval príjmy a výdavky žalovaného a žalovaný údajne uvádzal, že dosahuje príjem 520,-- eur. Podľa žalobcu si pôvodný veriteľ overoval výšku príjmu v sociálnej poisťovni, avšak len v tom rozsahu, či má príjem vo výške 237,-- eur, ktorý predstavoval minimálny príjem na poskytnutie úveru. Pri posudzovaní nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb vychádzal z výšky životného minima, pretože žalovaný údajne ohľadom svojich výdavkov uvádzal iba suma nájomného 70,-- eur. Podľa žalobcu výška príjmov aj výdavkov mala byť uvedená v doklade – spracovanie osobných údajov. Z predložených dokladov (čl. 24, resp. 32 a 33 spisu) nevyplývajú žiadne údaje uvádzané žalovaným tak, ako to uvádzal žalobca. Žalobca tvrdil, že pôvodný veriteľ si overoval údaje dopytom do úverového registra a tiež v sociálnej poisťovni. Na podporu svojich tvrdení predložil doklady (čl. 102-103 a 104-105 spisu), o ktorých uviedol, že ide o výstup z interných aplikácií postupcu. Z predložených dokladov nemožno vyvodit' kedy a kým boli vyhotovené, avšak v kolónke „RKI dátum odpovedí“ je uvedený deň 13.1.2020, čo je zjavne až po uzavretí úverovej zmluvy.

17. V zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru, povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru a príjem spotrebiteľa, prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Ust. § 7 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje veriteľovi overiť si tvrdenia spotrebiteľa a využiť pritom informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

18. Nesplnenie povinností veriteľa upravených v § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. je v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona sankcionované tým, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade, ak dôjde k hrubému porušeniu týchto povinností, tak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa pritom považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy, alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V zmysle § 150 ods. 1 Zák. č. 160/2015 Z. z. – Civilného sporového poriadku v platnom znení /ďalej len CSP/ strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. S povinnosťou tvrdenia úzko súvisí dôkazná povinnosť, ktorá zaťažuje každú zo strán sporu ohľadom skutkových tvrdení, ktoré v spore urobila. Dôkazné bremeno teda vždy zaťažuje stranu ohľadom jej tvrdení a neunesenie dôkazného bremena má za následok procesný neúspech strany v konaní.

19. S poukazom na skutočnosti uvedené v odseku 16 súd má za to, že žalobca nepreukázal, že by pôvodný veriteľ pri poskytovaní úveru postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca nepredložil súdu žiadny dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že pôvodný veriteľ si skutočne zisťoval u žalovaného jeho reálny príjem a výdavky a z predložených listinných dôkazov, u ktorých nemožno ani vyhodnotiť kto a kedy tieto listiny vystavil, taktiež nevyplýva, že by pôvodný veriteľ overoval nejaké tvrdenia poskytnuté žalovaným. Nepochybné veriteľ poskytujúci úver má zisťovať bonitu klienta predtým ako uzavrie zmluvu. Žalobca túto skutočnosť nepreukázal, naopak, aj z predloženého dôkazu, o hodnovernosti ktorého vzhľadom na uvedené možno pochybovať, vyplýva, že nejaké údaje mali byť poskytnuté dňa 13.1.2020, teda až po uzavretí úverovej zmluvy. Pokiaľ žalobca neunesie dôkazné bremeno a nepreukáže, že veriteľ pri poskytnutí úveru si riadne splnil svoju povinnosť, je dôvod na uplatnenie hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. a úver sa má posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. K obdobnému záveru dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení č. k. 3CoCsp/5/2023 zo dňa 01.06.2023: „Odvolací súd sa taktiež stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ani pokiaľ ide o skúmanie výdavkov žalovanej pred uzavretím zmluvy o úvere. Tvrdenie žalobcu o mesačných výdavkoch žalovanej vo výške 400 eur neboli ničím podložené. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov tak, aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu nezískal hodnoverné informácie o výdavkoch žalovanej na živobytie, ubytovanie, stravu, náklady na energie a pod. Pokiaľ teda veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver.“ Rovnaký záver je konštatovaný aj v rozsudkoch Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/36/2022 zo dňa 24.04.2023, sp. zn. 1CoCsp/12/2023 zo dňa 13.06.2023, sp. zn. 2CoCsp/1/2023 zo dňa 21.06.2023, sp. zn. 6CoCsp/5/2023 zo dňa 15.06.2023.

20. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by pôvodný veriteľ riadne zisťoval príjmy a výdavky žalovaného a tieto si aj náležitým spôsobom overil v dostupných registroch pred uzavretím zmluvy, preto súd konštatuje, že zo strany pôvodného veriteľa došlo k hrubému porušeniu povinností vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 cit. zákona, čo má v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu súd považoval žalobu za dôvodnú iba v časti uplatnenej istiny úveru, pričom zohľadnil, že na základe prvej zmluvy bol poskytnutý úveru vo výške 497,10 eur a po započítaní úhrady vo výške 14,60 eur dlh žalovaného predstavuje sumu 482,58 eur. Na základe druhej zmluvy bol poskytnutý úver vo výške 452,63 eur a po započítaní úhrady vo výške 13,30 eur dlh žalovaného je vo výške 439,33 eur. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 921,83 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

21. Podľa § 517 ods. 2 Zák. č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Keďže žalovaný doposiaľ neuhradil dlžnú sumu, dostal sa do omeškania s plnením peňažného záväzku, preto súd v zmysle cit. zák. ustanovenia priznal žalobcovi úrok z omeškania počnúc dňom 4.9.2020, t. j. dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru. Výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z. z. v znení noviel).

23. Žalovaný požiadal o možnosť plnenia v splátkach. S prihliadnutím na osobné a majetkové pomery žalovaného opísané v odseku 3 odôvodnenia súd v zmysle § 232 ods. 4 CSP umožnil žalovanému splácať dlh v mesačných splátkach po 50,-- eur pod hrozbou straty výhody splátok s tým, že výšku splátky považuje za primeranú možnostiam a schopnostiam žalovaného, ako aj výške celkového dlhu žalovaného.

24. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, pretože každá zo strán mala vo veci úspech čiastočný, a to približne v rovnakej výške. Žalobcovi z pôvodne uplatneného nároku vo výške 1.075,18 eur bola priznaná suma 921,83 eur, čo predstavuje 85 % z nároku uplatneného v žalobe. Okrem toho si žalobca z dlžnej istiny pri oboch úveroch uplatňoval aj zmluvné úroky po zosplatnení vo výške 18 % p. a., čo ku dňu rozhodnutia súdu, t. j. za obdobie cca 3 rokov, predstavuje 54 % z istiny a v tejto časti žalobca taktiež nebol úspešný. Na základe uvedeného súd konštatuje, že úspech a neúspech strán sporu bol približne rovnaký, preto pri rozhodovaní o nároku na trovy konania aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovvej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).